

Bespreking: Guus van der Veer

Victor Staudt: 'Een leven op rolletjes' Met een lach en een traan onderweg in de rolstoel. Uitgeverij Meander, Rijswijk 2014, ISBN 9789050191098. (Lichamelijke Handicap/Amputatie/Coping/ Praktische Problemen/ED/1) Zie ook:

http://www.vierwindstreken.com/meander/?page_id=427 en
<http://www.levenoprolletjes.nl/>

Soort boek/ziekte/stijl:

De schrijver, die bij een zelfmoordpoging beide benen kwijt raakte, vertelt in dit boek van 261 bladzijden over zijn ervaringen als rolstoelgebruiker.

Over de schrijver:

Viktor Staudt (1969) studeerde na het gymnasium enige jaren rechten en werkte vervolgens tien jaar voor een luchtvaartmaatschappij. Na bijna tien jaar in Duitsland en Zwitserland te hebben gewoond, vestigde hij zich begin 2012 in Italië. Staudt houdt zich op dit moment bezig met online zelfmoordpreventie. Hij heeft vijftien jaar ervaring als rolstoelgebruiker en houdt een blog bij op <http://www.viktorstaudt.nl>.

Korte beschrijving: In dit boek komen vele aspecten van het dagelijks leven van een rolstoelgebruiker aan de orde: de reacties van kinderen en honden op het verschijnen van een rolstoelgebruiker, over hoe je je als rolstoelgebruiker praktisch en tegelijk modieus kunt kleden, over reizen met de trein, over het bezoeken van zwembaden, bioscopen, theaters en pretparken, en zelfs over het maken van een parachutesprong. Een parachutesprong – de rolstoel moest even thuis blijven – waardoor de schrijver uiteindelijk in het ziekenhuis belandde.

Wat viel op: Het boek staat vol met praktische tips, praktische informatie en ook quotes van staatssecretaris Jetta Klijnsma en het Nederlands Instituut voor Rolstoeltoegankelijkheid.

Citaten:

Blz 16: “Nu zeg ik: mijn rolstoel is mijn beste vriend. We hebben weliswaar even aan elkaar moeten wennen, maar inmiddels zijn we onafscheidelijk. Samen gaan we overal heen.”

Blz 25: “Vanaf die dag ben ik de hele zomer lang naar het buitenbad toegegaan. Maar omdat ik nergens een rolstoeltoegankelijk toilet en/of douche had kunnen ontdekken, zorgde ik ervoor dat ik vooraf niet teveel dronk en liet ik mij na het zwemmen in de zon opdrogen voordat ik weer naar huis ging. Eenmaal thuis kon ik douchen.”

Blz 223: “Enkele minuten later, hangend aan een inmiddels volledig uitgeklapte parachute, liet Alex mij zien hoe je om je eigen as heen kunt draaien. (...) Slechts enkele seconden verwijderd van de landing merkte ik hoe mijn maag begon te protesteren. Ik werd duizelig en misselijk te gelijk.”

Recensies/Extra:

<http://boekenwurm-en-pleeg.nl/een-leven-op-rolletjes-viktor-staudt/>

‘(...) Viktor schrijft met een lach en een traan. (...) Mensen in een rolstoel hebben behoefte en liefde en aandacht en seks. Ook Viktor. Want al werken zijn benen niet

meer, de seksuele behoeftes werken nog wel. Maar hoe gaat dit op een Datingsite? Wanneer vertel dat je in een rolstoel zit? Wat als dan je date afhaakt. Iemand kan zeggen ik val niet op blond, of donker. Of bedoelen ze, ik zie iemand in een rolstoel niet zitten. Viktor is heel openhartig. Hij heeft me laten lachen en huilen. Het boek geeft veel tips en trucs voor mensen in een rolstoel. Maar ook 'de voetgangers' kunnen er veel van leren. (...).'

Bol.com: Eduard Diepstraten : '(...) Het boek bijna in één adem uitgelezen, zelf ook enige jaren rolstoelpiloot. Inderdaad, je komt in Nederland van alles tegen, regelmatig denk ik: IK ben niet gehandicapt, maar mijn omgeving wél. En verder geldt, zo ziet ook Viktor het, je moet er voor gáán, leven en geen grenzen voor lief nemen. Waar het echt niet kan wordt wel duidelijk, en dat weet je dat je in ieder geval niet te vroeg bent gestopt.

Aanrader voor alle beginnende rolstoelpiloten, en hun naasten. (...).'

<http://tboekenblog.blogspot.nl/2014/06/recensie-een-leven-op-rolletjes-viktor.html>

The book girl : '(...)Puttend uit eigen ervaring, zie zijn eerdere boek *Het verhaal van mijn zelfmoord*, geeft hij (praktische) tips en adviezen over allerlei onderwerpen aan de beginnende rolstoelrijder. (...) Het boek zet het voetgangersvolk aan tot nadenken en dwingt deze stil te staan bij het leven van een rolstoelrijder. Het is een openhartig, realistisch en inspirerend boek welke je leest met een lach en een traan. Het ene moment ontroerd, geraakt door hetgeen je leest, het andere moment betrap je jezelf erop dat je moet lachen om wat er geschreven staat. (...)In zijn boek geeft Viktor ook tips voor de dagelijkse omgang met rolstoelrijders. (...). Aan de rolstoelrijder geeft hij het volgende positieve advies mee:

„Dus je weet wat je te doen staat! Sla dit boek dicht, trek je jas aan en ga eropuit. Alleen of samen met een vriend of vriendin. En of je nu wilt gaan zwemmen, een filmpje pakken, een museum bezoeken, rolstoeldansen, een parachutesprong maken, of gewoon koffiedrinken in een café om de hoek, doe het! Maar neem er de tijd voor én neem het jezelf vooral niet kwalijk als het niet meteen lukt of gaat zoals je je dat had voorgesteld. Kijk hoever je kunt komen en wees niet bang om hulp te vragen, als je die nodig hebt. Zet een glimlach op je gezicht en vergeet niet dat je leven een avontuur is, waar heel veel mensen heel veel respect en bewondering voor hebben. Alles tezamen reden genoeg om tenminste een beetje trots op jezelf te zijn!”